

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.70/2022/15.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év szeptember hó 8.napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 14.B.124/2020/105. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Előzményként rögzíti a fellebbviteli bíróság, hogy a Fővárosi Főügyész helyettes az 2020. március 5. napján kelt NF.6430/2018/137-I. számú vádiratában Terhelt1 vádlott ellen a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer – kereskedelem büntette, a Btk. 399. § (3) bekezdés b) pontjába ütköző pénzmosás büntette, valamint a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző lőfegyverre visszaélés büntette miatt emelt vádat.

[2] A tárgyaláson részt vett ügyész a vádirati tényállást fenntartotta, azonban a Btk. 2. §-ának alkalmazásával az elbíráláskor hatályos törvénynek megfelelően a vádlott terhére rótt költségvetést károsító cselekmény minősítését a Btk. 399. § (2) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő pénzmosás büntettére módosította.

[3] A Fővárosi Törvényszék a jelen felülbírálat tárgyát képező, 2022. január 5. napján kihirdetett 14. B.124/2020/105. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.

176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütköző és a (3) szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében, a Btk. 399. § (2) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő pénzmosás büntettében, továbbá a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő lőfegyverrel visszaélés büntettében. Ezért őt – halmazati büntetésül – 7 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Rendelkezett arról, hogy a kiszabott szabadságvesztésből Terhelt1 vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy a 2018. október 9. és 2019. október 12. napja közötti egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, a 2019. október 13. és 2021. április 26. napja közötti bűnügyi felügyelet öt napja egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A nyomozás során a Készenléti Rendőrség

Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály Kábítószer Bűnözés Elleni Osztály által 29022/357-461/2018.bü számon lefoglalt, a P-92/2018. tételszámon bevételezett és a ORFK letéti számlájára befizetett 5.900.000 forint, valamint a P-90/2018. tételszámon bevételezett, a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán Bü. 93.395 számon kezelt 500 euró és a P-91/2018. tételszámon bevételezett, a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán Bü. 93.399 számon kezelt 100.000 thai baht vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el. Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Az ítélet kihirdetését követően az ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[5] A vádlott irány megjelölése nélkül, míg a védő mindhárom vádpont tekintetében tényállás téves megállapítása okán, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében és a vagyonekobjás tekintetében.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.336/2020/24. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a Be. vonatkozó szabályainak betartásával folytatta le, az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem vétett. Indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, valamennyi releváns bizonyítékok számba vett, ismertette és értékelte őket. A bíróság kimerítően megindokolta, hogy a vádlott tagadásával szemben mely bizonyítékokra alapozottan és miért látta megállapíthatónak a vádlott bűnösségét mindhárom cselekményben.

[7] Érvelése szerint a számos terhelő bizonyítékkal szemben a védő indítványára kihallgatott tanúk valóban nem terhelték a vallomásaikkal a vádlottat, azonban a bíróság a Be. 7. § (3) bekezdésére tekintettel indokoltan hagyta figyelmen kívül ezeket a vallomásokat. Álláspontja szerint a bizonyítékok értékelése a Be. 167. § rendelkezéseinek megfelelő, valamint a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes, az elsőfokú bíróság alappal alkalmazta az elbíráláskor hatályos büntető törvényt, ennek indokáról is számot adott. Azonban kifejtette, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés és mellékbüntetés mértéke törvénysértően enyhe, a középértéktől történt ilyen nagymértékű eltérés sem a Btk. 79. §-ban rögzített büntetési céllal, sem a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetés kiszabási elvekkel nem összeegyeztethető.

[8] Álláspontja szerint az időmúlás enyhítő körülményként csekély mértékben vehető figyelembe, miután a nyomozó hatóság 2018. július 30. napján rendelt el nyomozást, és az elsőfokú ítélet 2022. január 5. napján megszületett. Utalt arra, hogy számos időigényes szakértői vizsgálatot igénylő büntetőügyben egy ilyen tartamú büntetőeljárásban ekkora időmúlás nem rendkívüli. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező legsúlyosabb bűncselekmény 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, márpedig az 56. BK. vélemény szerint minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető, jelen ügyben

pedig az időmúlás a legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételkeretének alsó határát sem éri el.

[9] Az 56. BK. véleményre hivatkozással utalt arra is, hogy a vádlott büntetlen előéletének kisebb jelentősége van olyan esetben, amikor a büntetlen személy hosszabb időn át sorozatosan követ el bűncselekményeket. Jelen esetben pedig a vádlott a 2018. október 9. napján történt elfogását megelőzően – külföldre szökése miatt megszakítással ugyan, de – 2015. év óta folytatta, amikor is a vádlott csupán 26 éves volt, márpedig ilyen fiatal kornál még nem lehet nagy súlya a büntetlenségnek. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság elmulasztotta súlyosító körülményént értékelni a társas elkövetést annak ellenére, hogy a vádlott 2015. óta tanú10sal közösen folytatta a kábítószer-értékesítő tevékenységét Város1 területén, márpedig az 56. BK. vélemény szerint, ha a bűncselekményt több személy együttesen követi el, az elkövetők egymás szándékát és önbizalmát kölcsönösen erősíthetik, végre tudnak hajtani olyan cselekményt is, amelyre külön-külön nem lennének képesek.

[10] Nem tartotta helyénvalónak azt sem, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte súlyosító körülményként a vádlott terhére rótt bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlyát, tekintettel arra is, hogy a vádlottnak kiterjedt ügyfélköre volt, tehát nagyon sok ember életminőségét veszélyeztette. Álláspontja szerint továbbá nagy nyomatékka1 kell figyelembe venni a kábítószerrel kapcsolatos egészséget veszélyeztető bűncselekmények köztudomású elszaporodottságát, amit mind az ítélezési gyakorlat, mind pedig a Bűnügyi Statisztikai Rendszer adatai adatok alátámasztanak. Jelezte, hogy utóbbi alapján megállapítható, hogy az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elkövetése a 2012-es bázisévhez viszonyítva 2020-ra 38 %-kal, ezen belül is a Btk. 176-182. §-aiba ütköző bűncselekmények elkövetése 25%-kal vált gyakoribbá.

[11] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg a Fővárosi Törvényszék ítéletét, a vádlottal szemben kiszabott határozott idejű szabadságvesztés büntetést és a közügyektől eltiltás mellékbüntetést azok tartamának felemelésével súlyosítsa, az ítélet indokolásában a büntetés kiszabási körülményeket az átiratban írtak szerint pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[12] A vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a tényállás téves és részben megalapozatlan megállapítása és enyhítés végett, a pénzmosás büntette és a lőfegyverrel visszaélés büntette vonatkozásában részben felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjában írt okból megállapítható részben megalapozatlanságot küszöbölje ki akként, hogy a tényállást az iratok tartalma, helyes ténybeli következtetés levonását követően a vádlottat elsődlegesen mentse fel, másodlagos indítványként pedig a szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítését kérte.

[13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűncselekmény minősítése körében az indokolási kötelezettségét jelentős mértékben megsértette. Érvelése szerint az ítéleti tényállásban rögzítettek nem állnak összhangban az eljárás során beszerzett bizonyítékokkal, ennél fogva tényből tényre is helytelenül következtetett a bíróság, melynek eredményeként a vádlott bűnösségére levont következtetése is törvénysértő, megalapozatlan. Arra hivatkozott,

hogy a törvényszék nem vizsgálta teljes körűen a vádlott védekezését, ezzel szemben a kihallgatott személyek által tett nyilatkozatok több esetben saját korábbi vallomásaiknak is ellentmondanak, és egymással is ellentétesek. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában nem adott számot az általa értékelt bizonyítékoknak az elutasításáról, illetve mérlegeléséről, a bizonyítékokat nem teljes körűen derítette fel, azok szelektív, hiányos, tetszőleges és szubjektív számbavétele alapján állapította meg a vádlott terhére a bűncselekmények elkövetését. Hivatkozott arra, hogy az iratellenességben, a tényállás hiányosságában, téves ténybeli következtetésben megnyilvánuló részleges megalapozatlanság kivétel nélkül mérlegelési hiba következménye. Ekörben utalt arra, hogy a tényállás hiányosságainak pótlása, a felderítetlenség megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, csupán a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, melyet a Be. 593. § kifejezetten arra az esetre rendel alkalmazni, ha másodfokon a helyes logikai és jogkövetkeztetés a bűnösség tekintetében az elsőfokú bíróság döntésével ellentétes jogkövetkeztetésre vezethet.

[14] Nyomatékosította, hogy a tároló bérlésének ténye nem bizonyítja, hogy kábítószer továbbértékesítés, illetve kereskedelem céljából, szándékosan, anyagi haszonszerzés reményében vette volna át és tartotta volna ott a csomagot. A pénzmosás elkövetését pedig érvelése szerint nem bizonyítja önmagában az a tény, hogy a vádlott a széfet álnéven bérelte, de az sem, hogy azt kipakolta, illetve hogy zárcserét hajtott végre rajta. Utalt arra, hogy a nyomozás során 2019. januárjában és a bíróság által is kihallgatott tanúk közül senki, így tanú7, tanú9, tanú10, tanú11, tanú8 nem közölt semmilyen, a vádlottra terhelő adatot. Ezen túlmenően tanú6 vallomását kirekeszteni megalapozatlan döntés volt, mivel vallomása tartalmilag minden releváns kérdésben megegyezett a vádlott védekezésével, a tanú szavahihetősége felől pedig kétség nem merült fel.

[15] Rögzítette, hogy a bíróság által kifejtett érveléssel szemben tanú2 vallomása nem terhelte Terhelt1-et, a vádlottra nézve csupán tanú1 tett kedvezőtlen, terhelő vallomást, azonban az ő vallomása nem közvetlen észlelésen alapult. Összességében véleménye szerint a bíróság nem végezte el a bizonyítékok érdemi értékelését. Ezen túlmenően az ítélet indokolásában a bíróság által megállapított bűncselekmények vonatkozásában alapvetően és teljesen hiányzik a jogi indokolás. A helyes logikai következtetések alapján kizárólag a kábítószer birtoklás elkövetése állapítható meg. A lőfegyverrel visszaélés büntetével kapcsolatosan hivatkozott az eljárás során bevont szakértő által a tárgyaláson elmondottakra, miszerint a vádlottnak nem kellett tudomással bírnia arról, hogy a 16 J csőtorkolati energiájú fegyverhez tartási engedély kell, még akkor sem, ha volt érvényes fegyvertartási engedélye.

[16] Ezen túlmenően álláspontja szerint a pénzmosás büntetének elkövetését abszurd azzal az érveléssel bizonyítani, hogy a pénzkötegek milyen bank papírszalagjával voltak átkötve. Egyértelműnek tartotta, hogy a vádlott a vagyoni helyzetének eredetére, a lefoglalt pénzeszközök forrására hitelt érdemlő, dokumentumokkal igazolt, logikus, következetes és életszerű magyarázatot adott. Kifogásolta, hogy a büntetés kiszabása során tévesen értékelte a törvényszék a bűnösségi körülményeket és eltúlzottan nagy jelentőséget tulajdonított a sem számszerűségben, sem volumenében nem meghatározóan nagyobb jelentőségű súlyosító körülményeknek, ezzel szemben az enyhítő körülményeket nem kellő súllyal értékelte.

[17] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és Terhelt1 vádlottat kizárólag a Btk. 178. §-ba ütköző kábítószer birtoklás büntetében

mondja ki bűnösnek, míg a két másik bűncselekmény vádja alól mentse fel, valamint a vagyonek KobzAs alkalmazását mellőzze.

[18] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat kivétel nélkül fenntartotta, az írásban előadottakat gyakorlatilag teljes egészében megismételte, annak kiegészítését nem tartotta szükségesnek. Hangsúlyozta, hogy a kábítószer – kereskedelem elkövetésével kapcsolatosan semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre, a lőfegyverrel visszaélés büntette kapcsán továbbra is a vádlott tévedésére hivatkozott, míg a pénzmosás büntettével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a vádlott igazolta, hogy örökségből és pályázatból származó pénz volt a széfben, továbbá magyarázatot adott arra is, hogy hogy miért más néven bérelte a széfet.

[19] Összességében azt indítványozta, hogy kábítószer- kereskedelem büntette helyett csupán kábítószer birtoklást állapítson meg, a másik két bűncselekmény vádja alól pedig mentse fel a vádlottat és értelemszerűen jelentősen enyhítse a kiszabott büntetést.

[20] A vádlott az utolsó szó jogán elismerte a bűnösségét.

[21] Az ügyész, a vádlott, valamint a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. A védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék hatályon kívül helyezést eredményező, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében rögzített abszolút, illetve relatív szabálysértést nem vétett, az eljárási szabályokat a tárgyalása során maradéktalanul betartotta. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat, a vádlott felé intézett figyelmeztetései mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak. Helyesen járt el, amikor figyelemmel arra, hogy a vádlott csak részben ismerte el a bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le, a vádról a tárgyaláson döntött.

[23] A fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy – szemben a főügyészségi észrevétellel (bírósági iratok 17. sorszáma) – helyesen járt el a törvényszék akkor is, amikor a védő által 2020. július 10. napján előterjesztett, és a vádlottal szemben korábban elrendelt bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak megváltoztatására irányuló indítványát megküldte az ügyészség részére indítvány megtétele céljából. Ennek jogszabályi alapja a Be. 294. § (2) bekezdése volt - ahogyan egyebekben arra az ügyészség is hivatkozott a bíróság felhívására intézett nyilatkozatában -, miszerint a távoltartás, illetve a bűnügyi felügyelet megszüntetésére, vagy az enyhébb magatartási szabályok megállapítása iránti indítványt a bíróság érdemben megvizsgálja és erről határozatot hoz. Ha az indítványt nem az ügyészség terjesztette elő, a bíróság beszerzi az ügyészség észrevételét vagy indítványát. A törvényszék pedig ennek megfelelően járt el.

[24] Az érdekeltek egyebekben nem hivatkoztak eljárási szabálysértésre.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata során megállapította, hogy a törvényszék a vád tárgyát képező valamennyi lényeges, jogilag releváns tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben, körültekintően, folytatta le a bizonyítási eljárást, minden jelentős kérdést tisztázott, a tényállást felderítette. Iratellenesség sem róható az elsőfokú bíróság terhére, mivel a törvényszék a tényállás megállapításakor a tartalmukkal egyezően vette figyelembe azokat az iratokat, amelyek a büntetőügy érdemi megítélése szempontjából jelentőséggel bíró valamely tény fennállását, vagy fenn nem állását kétséget kizáró módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak.

[26] Körültekintően járt el a bizonyítékok értékelése során, alaposan vizsgálat tárgyává tette a vádlott védekezésében előadottakat és indokolási kötelezettségének is eleget.

[27] A vádlott a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában azzal védekezett, hogy a raktárban nem a saját, hanem szívességi alapon ismerőse dolgait tárolta. A bíróság ezzel szemben okszerűen következtetett arra, hogy a vádlott a saját tulajdonát képező kábítószerre rejtegette és csomagolta a raktárban, e körben a törvényszék a tényállást a vádlott által bérelt raktárhelyiség tulajdonosának, mint kívülálló tanúnak a vallomására alapította, aki a hamis tanúzás törvényi következményére történt figyelmeztetést követően határozottan állította, hogy a vádlott olyannyira nem akarta, hogy a bérelt raktárhelyiségbe mások is belépjenek, hogy még zárat is cseréltetett azon azért, hogy még a raktár tulajdonosának se legyen hozzá kulcsa. Nem elfogadható a vádlottnak az a védekezése sem, hogy az állítása szerint a barátja kérésére a saját raktárában tárolt kábítószerrel teli dobozokat azért mozdította el és vitte a saját autójához, mert félt, hogy a csomagnak baja esik.

[28] A vádlott a pénzmosás büntette vonatkozásában azzal védekezett, hogy azért kellett széfet bérelnie, ráadásul azt is álnéven, mert a féltékeny barátnője, tanú6 elől rejtegette ott a pénzét, ugyanis ezt a védekezést egyértelműen cáfolja, hogy a vádlott a széf bérlése során e-mai címként éppen párja, tanú6 e-mail címét adta meg, a V. keresztnév1 név pedig szerepelt a széf bérleti szerződésén is, ebből következően a vádlott hozzáférést is biztosított tanú6nak a széfhez, ez éppen nem a széf tartalmának előle való rejtegetésére vall. Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon, az ítélet [66] bekezdésében írt megállapítását], miszerint a vádlotti védekezés nem adott magyarázatot arra, hogy miért kellett a bérleti szerződést álnéven kötni, illetve azt a nevet utóbb megváltoztatni.

[29] Megalapozottan jutott a törvényszék arra a következtetésre is, hogy a széf álnéven történő bérlése is a pénz bűncselekményből származó voltát támasztja alá. Íráthűen hivatkozott az elsőfokú bíróság a NAV átiratára, miszerint a vádlott éves jövedelme 2015-2016. évben sem érte el az 1 millió forintot.

[30] Ebből következően tényből tényre helyesen következtetett az elsőfokú bíróság, amikor az ítélete [70] bekezdésében rögzítette, hogy a vádlott azon védekezése sem elfogadható, miszerint a széfben talált pénz legális jövedelméből származott, illetve pályázati pénzeket is nyert, hiszen a vádlott saját előadása szerint egyrészt az örökségként kapott pénzek adásvételéből saját megélhetését biztosította, másrészt a pályázati pénzekkel kapcsolatosan elszámolási kötelezettsége volt, erre tekintettel ezeket a pályázati útján megszerzett pénzeket álnéven fenntartott széfben nyilvánvalóan nem tarthatta készpénzben.

[31] A lőfegyverrel visszaélés büntette tekintetében pedig helyesen foglalt állást a törvényszék akként, hogy a fegyverismeretére tekintettel tévedésre alappal nem hivatkozhat a vádlott. A fegyvertartási engedéllyel rendelkező vádlottnak ugyanis kétséget kizáró módon tudnia kellett, hogy a légfegyver nem az élet kioltására való alkalmassága alapján válik engedélykötelessé, hanem azt a csőtorkolati energiája határozza meg. Annak sem adta elfogadható indokát, hogy amennyiben a 16 J csőtorkolati energiájú lőfegyver tartása tudomása szerint nem volt engedélyköteles, akkor miért tartotta a tartási engedéllyel rendelkező fegyvereitől elkülönítve, rejtkehelyen. Mindebből következően kizárólag az az egy következtetés vonható le, hogy a vádlott tudta, hogy erre a légfegyverre tartási engedélyt kell kérni, azonban ezt szándékosan elmulasztotta.

[32] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségén túl a tényállás megállapítási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta ki a vádlott feleségét, tanú6t, továbbá tanú7t, tanú9ot, tanú10Andrást, tanú11t és tanú8et. Alapos vizsgálat tárgyává tette az igazságügyi fegyverszakértői véleményt és az egyéb releváns okirati bizonyítékokat. A másodfokú bíróság a törvényszék által ezen vallomások hitelességével kapcsolatban az ítélet [35] bekezdésében kifejtettekkel egyetértett. A védő indítványára kihallgatott tanúk vallomásaikban valóban nem terheltek a vádlottat, azonban a törvényszék ezen tanúk vallomását a másodfokú bíróság álláspontja szerint is indokoltan hagyta figyelmen kívül a Be. 7. § (3) bekezdésére tekintettel.

[33] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, bizonyítékértékelő tevékenységéről a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően minden részletre kiterjedően, kellő alapossággal adott számot. Részletesen kitért a vádlotti védekezés kábítószer kereskedést tagadó vallomását cáfoló bizonyítékok vizsgálatára, vagyis, hogy a vádlott tagadásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását.

[34] Bizonyíték értékelő tevékenysége a logika szabályainak maradéktalanul megfelel, meggyőző és jól követhető. Tényből tényre helyesen vont le következtetést, az általa megállapított tényekből kizárólag az ítélet [4] bekezdésétől a [16] bekezdéséig rögzített tényállás következik.

[35] A törvényszék tehát nem tévedett, amikor a vádlott vonatkozásában terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg, mely megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a felülbírálata alapjául elfogadta.

[36] Az elsőfokú bíróság a ténybíró, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[37] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[38] A védő, illetve a vádlott a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, bizonyítási indítványt sem terjesztettek elő, ezért a valójában a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére irányuló fellebbezések a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott felülmérlegelés tilalmára tekintettel eredményre nem vezethetett.

[39] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított és megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[40] A védő az eltérő tényállás, és ebből következően a vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekménye vonatkozásában eltérő minősítés megállapítása iránt előterjesztett fellebbezése, illetőleg a másik két, a vádlott terhére rótt bűncselekmény kapcsán felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

[41] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék helyesen minősítette – egyebekben a váddal egyezően – a vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének, valamint a Btk. 399. § (2) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő pénzmosás büntettének, valamint a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző lőfegyverrel visszaélés büntettének. Helyesen járt el a törvényszék, amikor a pénzmosás büntettének minősítése kapcsán a BH 2014. 129. eseti döntésben írtak szem előtt tartásával a 2020. évi XLIII. törvény 53. §-ban írt jogszabályi módosításra tekintettel a vádlott költségvetést károsító bűncselekményét a vádlottra kedvezőbb, az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabály szerint bírálta el. Az ítélet [84]-[94] bekezdésében kifejtett jogi érvekkel a másodfokú bíróság egyetértett, annak megismétlését ezért szükségtelennek tartja.

[42] Az ügyésznek a büntetés súlyosítása, míg a védőnek az enyhítés iránt előterjesztett fellebbezése nem alapos.

[43] Az elsőfokú bíróság a joghátrány megválasztása körében hiánytalanul és a büntetés kiszabása során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK. véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba az ítélet [95] bekezdésében a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetés kiszabásával kapcsolatban, az ítélet [97]-[100] bekezdésében írt álláspontjával az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú bíróság e vonatkozásban kifejtett mérlegelése is meggyőző volt a fellebbviteli bíróság számára, annak megismétlését az ítéltábla szükségtelennek tartja.

[44] A védőnek a vádlott terhére rótt egészséget veszélyeztető és költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként értékelésével kapcsolatos kifogásával szemben az ítéltábla nem mellőzte a súlyosító körülmények közül ezen cselekmények elszaporodottságának értékelését, mert a BÍIR rendszer adataiból megjelenített

számadatok a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát kétséget kizáró módon alátámasztják, mint ahogyan a fellebbviteli főügyészség által is hivatkozott Bűnügyi Statisztikai Rendszer adatai is. Ez utóbbi alapján megállapítható ugyanis, hogy az egészséget veszélyeztető bűncselekmények elkövetése a 2012-es bázisévhez viszonyítva 2020-ra 38 %-kal, ezen belül is a Btk. 176-182. §-aiba ütközőbűncselekmények elkövetése 25 %-kal vált gyakoribbá. Így súlyosító körülményként való értékelését fenti tények nyilvánvalóan indokoltá teszik.

[45] A másodfokú bíróság álláspontja szerint egyebekben az időmúlást akkor sem csupán csekély mértékben kell figyelembe venni enyhítő körülményként, ha az a büntetőügyben az eljárás tárgyára tekintettel számos időigényes szakértői vizsgálat vált szükségessé.

[46] Egyetértett azonban az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel abban, hogy az 56. BK. vélemény alapján jelen esetben is kisebb jelentősége van, így enyhítő körülményként csekélyebb súllyal vehető számba a vádlott büntetlen előélete, figyelemmel arra, hogy hosszabb időn át, sorozatban követte el a terhére rótt bűncselekményeket, ráadásul 26 évesen, tehát igen fiatal korban, amikor a büntetlen előéletnek egyébként sincs még túl nagy jelentősége a büntetőjogi felelősség megállapítása kapcsán az enyhítő körülmények körében.

[47] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint Terhelt1 vádlott esetében a terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlott társadalomra veszélyességével még a másodfokú bíróság által további súlyosító körülményként értékelt társas elkövetés megállapítása ellenére is az elsőfokú bíróság által kiszabott 7 év tartamú szabadságvesztés arányban áll, sem eltúlzott, sem pedig enyhe büntetésnek nem tekinthető.

[48] Az elsőfokú bíróság a vádlott vonatkozásában törvényesen rendelkezett mind a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, mind a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, csakúgy, mint a vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyelet alatt töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról is.

[49] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be.606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Budapest, 2022. év szeptember hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.124/2020/105. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf. 70/2022/15. számú végzése folytán Terhelt1 vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. év szeptember hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke